

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

z 13. júna 2006 *

V spojených veciach T-218/03 až T-240/03,

Cathal Boyle, bydliskom v Killybegs (Írsko) a ďalších 22 žalobcov, ktorých mená sú uvedené v prílohe, v zastúpení: P. Gallagher, SC, A. Collins, SC, a D. Barry, solicitor,

žalobcovia,

ktorých v konaní podporuje:

Írsko, v zastúpení: D. O'Hagan a C. O'Toole, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Conlan Smyth, barrister, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun a B. Doherty, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov viacročného usmerňovacieho programu IV v rámci zvýšenia bezpečnosti, zdokonaľovania plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), v rozsahu, v akom zamietá žiadosti o zvýšenie kapacity plavidiel žalobcov,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. D. Cooke, sudcovia R. García-Valdecasas a I. Labucka,
tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. novembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 V zmysle článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách reštrukturalizácie sektora rybného hospodárstva Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 na účely dosiahnutia trvalo udržateľnej rovnováhy medzi zdrojmi a ich využívaním [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 27):

„Vo viacročných usmerňovacích programoch určených členským štátom sú zvýšenia kapacity, ktoré vyplývajú výlučne zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, v každom jednotlivom prípade dôvodom pre zvýšenie v rovnakej miere cieľov segmentov flotíl, ak uvedené zvýšenia kapacity nemajú za následok zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel.“ [*neoficiálny preklad*]

- 2 Podľa bodu 3.3 prílohy rozhodnutia Komisie 98/125/ES zo 16. decembra 1997 o schválení viacročného usmerňovacieho programu írskej rybárskej flotily na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 39, s. 41, ďalej len „MAGP IV“):

„Členské štáty môžu Komisii kedykoľvek predložiť program na zvýšenie úrovne bezpečnosti. V súlade s ustanoveniami článkov 3 a 4 rozhodnutia 97/413 Komisia

rozhodne, či je zvýšenie kapacity stanovené v takom programe dôvodom príslušného zvýšenia cieľov MAGP IV.

...“ [*neoficiálny preklad*]

- 3 Článok 6 nariadenia Rady (ES) č. 2792/1999 zo 17. decembra 1999, ktorým sa ustanovujú presné predpisy a opatrenia týkajúce sa štrukturálnej pomoci spoločenstva v sektore rybného hospodárstva (Ú. v. ES L 337, s. 10; Mim. vyd. 04/004, s. 179), znie:

„1. Obnova flotily a modernizácia rybárskych plavidiel sa organizuje v súlade s touto hlavou.

Každý členský štát predloží Komisii na schválenie v súlade s postupom, ktorý stanovuje článok 23 ods. 2, trvalé opatrenia na sledovanie obnovy a modernizácie flotily. Členské štáty v rámci týchto opatrení preukážu, že plavidlá sa budú do flotily zaraďovať a vyradovať z nej tak, aby jej kapacita neprevýšila ročné ciele ustanovené vo viacročnom usmerňovacom programe v celkovom meradle a ani za príslušné časti flotily alebo prípadne aby sa jej rybolovná kapacita postupne znižovala na úroveň týchto cieľov.

Pri týchto opatreniach je predovšetkým potrebné zohľadniť skutočnosť, že kapacitu, ktorá bola vyradená na základe poskytnutia finančnej pomoci z verejných zdrojov, nemožno nahradiť, pokiaľ to nie sú plavidlá o celkovej dĺžke do 12 metrov s výnimkou trawlerov.

2. Členské štáty môžu predložiť žiadosť o presne vymedzené a kvantifikované zvýšenie cieľovej kapacity v rámci opatrení zameraných na zvýšenie bezpečnosti, zdokonalenie plavby na mori, zlepšenie hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok za predpokladu, že v dôsledku týchto opatrení sa nezvýši miera využívania príslušných zdrojov.

Takúto žiadosť Komisia preskúma a schváli v súlade s postupom, ktorý ustanovuje článok 23 ods. 2. Členské štáty zvyšujú kapacitu spravidla v rámci trvalých opatrení, na ktoré sa odvoláva odsek 1.“

- 4 Článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 zrušil s účinnosťou od 1. januára 2002 rozhodnutie Rady 2002/70/ES z 28. januára 2002, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 97/413 (Ú. v. ES L 31, s. 77).
- 5 Článok 11 ods. 5 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460) znie:

„Na rybárskych lodiach, ktoré sú staré 5 rokov a viac, môže modernizácia na hlavnej palube zameraná na zvýšenie bezpečnosti na palube, zlepšenie pracovných podmienok, hygieny a kvality produkcie zvýšiť tonáž plavidla za predpokladu, že takáto modernizácia nezvýši kapacitu plavidla loviť ryby...“

Skutkové okolnosti

- 6 Žalobcovia sú majiteľmi plavidiel patriacich do írskej rybárskej flotily.

- 7 V rokoch 1999 až 2001 si ministerstvo s právomocami v oblasti námorníctva (ďalej len „ministerstvo“) a Komisia vymenili korešpondenciu týkajúcu sa článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

- 8 V tomto období a osobitne v novembri a decembri 2001 predložili jednotliví žalobcovia ministerstvu na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 a bodu 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125 žiadosti o zvýšenie kapacity v dôsledku zlepšení dosiahnutých v oblasti bezpečnosti.

- 9 Listom zo 14. decembra 2001 požiadalo ministerstvo na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 Komisiu o zvýšenie 1 304 v brutto tonách (ďalej len „brt“) pre polyvalentný segment a 5 335 brt pre pelagický segment írskej flotily. Tento list doplňoval predchádzajúcu žiadosť ministerstva týkajúcu sa dvoch plavidiel, zaslanú Komisii ako „pilotnú vec“.

- 10 List zo 14. decembra 2001 uvádzal, že nasleduje po žiadostiach 38 majiteľov plavidiel, ktorí svoje plavidlo upravili alebo nahradili, resp. mali v úmysle tak urobiť. Spreádzala ho podrobná dokumentácia týkajúca sa dotknutých 38 plavidiel. Z tabuľky pripojenej k uvedenému listu vyplýva, že 18 žalobcov patrí medzi uvedených 38 majiteľov.

- 11 Listami z 19. a 21. decembra poskytlo ministerstvo Komisii informácie o plavidlách, ktorých majiteľmi sú ostatní žalobcovia.
- 12 Dňa 4. apríla 2003 prijala Komisia rozhodnutie 2003/245/ES, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov viacročného usmerňovacieho programu IV v rámci zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).
- 13 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

Oprávnenosť žiadostí

Žiadosti o zvýšenie cieľov MAGP IV v oblasti tonáže sa považujú za oprávnené za týchto podmienok:

1. žiadosti zaslal členský štát pre každý jednotlivý prípad pred 31. decembrom 2001;
2. plavidlo je riadne zapísané v registri flotily Spoločenstva;

3. celková dĺžka dotknutého plavidla je aspoň 15 metrov;

4. zvýšenie tonáže musí byť výsledkom modernizačných prác na hlavnej palube, ktoré sa uskutočnili alebo majú uskutočniť na už existujúcom zaregistrovanom rybárskom plavidle, starom v čase začatia uvedených prác najmenej 5 rokov. V prípade, že sa plavidlo stratilo na mori, musí byť zvýšenie tonáže výsledkom väčšieho objemu na hlavnej palube náhradného plavidla oproti plavidlu stratenému na mori;

5. zvýšenie tonáže sa zdôvodní zvýšením bezpečnosti, zdokonalením plavby na mori, zlepšením hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok;

6. objem umiestnený na hlavnej palube upraveného alebo náhradného plavidla sa nezvýši.

Žiadosti, v ktorých ide o zvýšenie cieľov MAGP IV v oblasti výkonu, sú neoprávnené.

Článok 2

Žiadosti, ktorým sa vyhovel na základe kritérií stanovených v článku 1, sú uvedené v prílohe I.

Žiadosti, ktoré boli na základe kritérií stanovených v článku 1 zamietnuté, sú uvedené v prílohe II.

Článok 3

Toto rozhodnutie je adresované Belgickému kráľovstvu, Írsku, Holandskému kráľovstvu, Švédskemu kráľovstvu a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska.“ [*neoficiálny preklad*]

- 14 Všetky plavidlá žalobcov sú uvedené na zozname „zamietnuté žiadosti“ v prílohe II napadnutého rozhodnutia.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Žalobcovia návrhmi podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. júna 2003 zaregistrovanými pod číslami T-218/03 až T-240/03 podali žaloby, na základe ktorých sa začalo toto konanie. Na návrh Súdu prvého stupňa títo súhlasili s prejednaním uvedených žalôb v rámci jedného konania.
- 16 Uznesením z 20. januára 2004 predseda piatej komory Súdu prvého stupňa vyhovel návrhu Írska na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalobcov. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania predložilo Írsko 10. marca 2004. Komisia k tomuto vyjadreniu predložila svoje pripomienky 16. júna 2004.

- 17 Rozhodnutím z 8. decembra 2004 Súd prvého stupňa (prvá komora) v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval žalobcov, aby predložili všetky dokumenty, ktorými môžu preukázať svoje vlastnícke právo k dotknutým plavidlám. Žalobcovia sa tejto výzve podrobili.
- 18 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby predložili určité dokumenty a odpovedali na určité otázky, ktoré im položil písomne. Účastníci konania sa uvedeným výzvam podrobili.
- 19 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní, ktoré sa konalo 23. novembra 2005.
- 20 Po vypočutí účastníkov konania v tejto súvislosti na pojednávaní Súd prvého stupňa rozhodol na základe článku 50 svojho rokovacieho poriadku spojiť tieto veci na účely vyhlásenia rozsudku.
- 21 Žalobcovia a Írsko navrhujú, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom zamietá žiadosti o zvýšenie kapacity týkajúce sa ich plavidiel,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

22 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žaloby ako neprípustné,
- subsidiárne, zamietol žaloby ako nedôvodné,
- zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

O prípustnosti

- 23 Komisia namieta neprípustnosť týchto žalôb z dôvodu, že žalobcovia nie sú priamo a osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 24 Rovnako tvrdí, že niektorí žalobcovia nepreukázali svoje vlastnícke právo k dotknutým plavidlám. Na pojednávaní však túto námietku vzala späť.

Tvrdenia účastníkov konania

- 25 Komisia predovšetkým uvádza, že napadnuté rozhodnutie je adresované dotknutým členským štátom. Žalobcom adresované nie je, pričom tí ani nie sú v rozhodnutí menovite uvedení, ani s Komisiou nevedli žiaden priamy dialóg.

- 26 Napadnuté rozhodnutie bolo prijaté po podaní žiadosti zo strany Írska, ktorej cieľom bolo získať zvýšenie súhrnnej kapacity jeho flotily. Aj keď írske orgány svoju žiadosť založili na skutočnostiach týkajúcich sa konkrétnych plavidiel, nemožno sa domnievať, že rozhodnutie bolo v skutočnosti adresované žalobcom.
- 27 Komisia tvrdí, že napadnuté rozhodnutie sa žalobcov osobne nedotýka. Toto rozhodnutie má na nich vplyv len preto, že vlastní plavidlá v Írsku. Napadnuté rozhodnutie neohrozuje ich vlastnícke práva k týmto plavidlám a môžu pokračovať v rybolove so svojimi súčasnými plavidlami (rozsudok Súdneho dvora zo 17. januára 1985, Piraiki-Patraiki a i./Komisia, 11/82, Zb. s. 207, bod 13). Komisia dodáva, že aj za predpokladu, že by išlo o úplne uzavretú kategóriu majiteľov rybárskych plavidiel v Írsku, ani tak by žalobcovia neboli rozhodnutím dotknutí viac než ktorýkoľvek iný majiteľ rybárskeho plavidla v Írsku.
- 28 Pokiaľ ide o skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie uvádza vo svojej prílohe II plavidlá žalobcov, Komisia tvrdí, že ich uvádza len v rámci faktických súvislostí (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1996, Weber/Komisia, T-482/93, Zb. s. II-609).
- 29 Komisia odmieta prirovnania k bodu 27 už citovaného rozsudku Piraiki-Patraiki a i./Komisia, na ktorý sa odvolávajú žalobcovia, ktoré je podľa Komisie založené na nesprávnom tvrdení právneho a skutkového stavu, že „podali Komisii jednotlivé žiadosti o dodatočnú kapacitu“.
- 30 Z judikatúry vyplýva, že všeobecnú platnosť, a teda regulačný charakter opatrenia nespochybňuje skutočnosť, že je možné viac-menej presne určiť počet alebo totožnosť osôb, na ktoré sa v danom čase vzťahuje, až keď sa preukáže, že opatrenie sa vzťahuje na osoby na základe právnej alebo objektívnej skutkovej situácie

definovanej aktom vo vzťahu k jeho cieľu. Nestačí preukázať, že predmetné opatrenie sa vzťahuje iba na „uzavretý okruh“ subjektov (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. novembra 1996, Roquette Frères/Rada, T-298/94, Zb. s. II-1531, body 41 a 42). V každom prípade nie je v tomto prípade skupina osôb vzťahujúca sa na konkrétne plavidlá určená s konečnou platnosťou preto, že plavidlo môže zmeniť svojho majiteľa.

- 31 Podľa Komisie nie sú žalobcovia priamo dotknutí ani v zmysle judikatúry (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 96). Jediným právnym účinkom napadnutého rozhodnutia bolo udelenie írskej flotile zvýšenia kapacity o 203 brt (pozri článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413). Aj keď majú dôkazné bremeno žalobcovia, títo nijako nevysvetlili, akým spôsobom pre nich napadnuté rozhodnutie vytvára účinky. Napokon netvrdia, že uvedené rozhodnutie zmenilo ich právne postavenie.
- 32 Diskusiu o bezprostrednom dotknutí možno v tomto prípade zhrnúť do jednoduchej otázky, a to, čo Komisia žalobcom spôsobila. Komisia tiež uvádza, že ak má rozhodnutie skutočne automatické účinky, tieto už nastali.
- 33 Rozhodnutie ako naložiť so zvýšením kapacity a ako postupovať vo vzťahu k žiadostiam o kapacitu prevyšujúcu úroveň povolenú Komisiou je v právomoci írskych orgánov (pozri článok 6 ods. 2 nariadenia č. 2792/1999). Preto každé rozhodnutie týkajúce sa konkrétnych plavidiel vyžaduje uplatnenie ďalších pravidiel prostredníctvom írskych orgánov, a nie je čisto automatické.

- 34 Komisia spochybňuje tvrdenie žalobcov, že prijala rozhodnutie týkajúce sa jednotlivých plavidiel. Spochybňuje relevantnosť príkladu, ktorý žalobcovia uvádzajú, v súvislosti s následným pridelením zvýšenia kapacity inému plavidlu, než ktorému bola určená podľa prílohy I. Predovšetkým, žiadosti zaslané Komisii a žiadosti zaslané členskému štátu nemajú rovnaký obsah. Ďalej, hoci majiteľ plavidla uvedeného v prílohe I môže tvrdiť, že má legitímnu dôveru v to, že sa jeho žiadostiam, ktoré podal na vnútroštátnej úrovni v súvislosti s licenciou pre svoje plavidlo, vyhovie, ekvivalent takéhoto právneho očakávania neexistuje v prípade negatívneho rozhodnutia. Na jednej strane, hoci Komisia zamietne žiadosť o zvýšenie cieľov kapacity pre celú flotilu, ešte vždy môže dôjsť ku zvýšeniu veľkosti jednotlivých plavidiel, pretože členský štát môže žiadostiam vyhovieť rešpektujúc hraničné hodnoty stanovené v rámci MAGP IV. Osobitne v Írsku existujú rezervy kapacity. Na druhej strane v Írsku existuje trh s kapacitami, takže majiteľ má ďalej možnosť dodatočnú kapacitu pre nové plavidlo kúpiť. V rozpore s tvrdením žalobcov je existencia takého trhu relevantná preto, že dokazuje, že negatívne rozhodnutie Komisie nevyhnutne nevyvoláva negatívne rozhodnutie vzhľadom na žiadosti adresované jednotlivými subjektmi írskym orgánom.
- 35 Komisia dodáva, že veľký počet žalobcov mohol vykonávať rybolov pred dátumom prijatia napadnutého rozhodnutia. Inými slovami, viacerí žalobcovia mohli dlho pred prijatím napadnutého rozhodnutia požívať hospodársku výhodu z dodatočnej kapacity. Okrem toho viacerí žalobcovia mohli od prijatia uvedeného rozhodnutia v rybolove pokračovať. Írsky minister pre rybolov v októbri 2003 uviedol, že päť z plavidiel žalobcov má licenciu. Ostatné plavidlá, ktoré žalobcom patrili, získali licenciu v roku 2004.
- 36 Navyše, reagujúc na tvrdenie žalobcov, že Írsku mohla jednoducho povoliť zvýšenie kapacity o 203 brt bez označenia jednotlivých plavidiel, Komisia odpovedá, že to by nespôsobilo zmenu právneho účinku rozhodnutia, ktorý vymedzuje predpísaný právny rámec, do ktorého patrí, a nie forma napadnutého rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 1980, Calpak a Società emiliana lavorazione frutta/Komisia, 789/79 a 790/79, Zb. s. 1949, bod 7).

- 37 Pokiaľ ide o tvrdenie Írska, že žalobcovia musia z dôvodu politiky zaraďovania a vyradovania, ktorá sa na írsku flotilu vzťahovala, znášať značné náklady (pozri bod 41 nižšie), Komisia uvádza, že túto skutočnosť žalobcovia neuviedli a že je oneskorená. Toto tvrdenie navyše marí tézu žalobcov tým, že preukazuje, že každý prípadný, pre nich negatívny, účinok vyplýva z vnútroštátnej právnej úpravy, a nie z napadnutého rozhodnutia. Írska právna úprava môže odrážať určité právne normy Spoločenstva, avšak nie je vykonávacou právnou normou napadnutého rozhodnutia.
- 38 Prijatie Írskom v novembri 2003 novej politiky udeľovania licencií rybárskym plavidlám (Policy Directive 2/2003) to potvrdzuje. Táto politika nie je automatickým dôsledkom napadnutého rozhodnutia a preukazuje, že írske orgány disponujú určitým priestorom pre uplatňovanie vnútroštátnej právnej úpravy v oblasti licencií.
- 39 Žalobcovia tvrdia, že sú napadnutým rozhodnutím osobne a priamo dotknutí.
- 40 Osobitne tvrdia, že pokiaľ ide o priamy účinok, článok 6 ods. 2 nariadenia č. 2792/1999 (pozri bod 33 vyššie) nebol v deň prijatia napadnutého rozhodnutia v účinnosti. Skutočnosť, že tento článok stanovuje, že zvýšenia kapacity upraví členské štáty, možno v každom prípade považovať len za jednoduchú požiadavku uloženú členským štátom, aby prijali opatrenia potrebné na vykonanie každého pozitívneho rozhodnutia.
- 41 Írsko tvrdí, že právnym účinkom napadnutého rozhodnutia je výslovné zamietnutie žiadostí žalobcov o získanie zvýšenia kapacity tonáže z dôvodov bezpečnosti na základe kritérií stanovených v článku 1 tohto rozhodnutia. Z toho vyplýva, že

žalobcovia budú musieť znášať značné náklady, pretože budú nútení kapacitu, ktorá nahradí tonáž pripadajúcu bezpečnosti a ktorá je predmetom žiadosti, nakúpiť.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 42 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže každá fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiam, ktoré sú jej určené, a proti rozhodnutiam, ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, hoci sú vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe.
- 43 Keďže je napadnuté rozhodnutie určené Írsku, ako aj iným členským štátom, treba preveriť, či sú ním žalobcovia priamo a osobne dotknutí.
- 44 Pokiaľ ide o otázku, či sú žalobcovia osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím, treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že každá osoba, ktorej rozhodnutie nie je určené, môže uplatňovať, že je osobne dotknutá rozhodnutím len v prípade, keď sa jej toto rozhodnutie týka z dôvodu určitej osobnej vlastnosti alebo z dôvodu zvláštnych skutočností, ktoré ju vyčleňujú z kruhu všetkých ostatných osôb, a tým je individualizovaná podobným spôsobom ako osoba, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223, a Piraiki-Patraiki a i./Komisia, bod 27 vyššie, bod 11; rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. apríla 1995, ASPEC a i./Komisia, T-435/93, Zb. s. II-1281, bod 62).

- 45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí vyslovila o žiadostiach členských štátov, ktoré sa usilovali získať celkové zvýšenie svojich cieľov v rámci MAGP IV. Žiadosť o zvýšenie týkajúca sa írskej národnej flotily podaná Komisii teda pozostávala zo skupiny jednotlivých žiadostí majiteľov plavidiel, t. j. žalobcov.
- 46 Treba tiež konštatovať, že Komisia bola povinná tieto jednotlivé žiadosti posúdiť v súlade s článkom 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 „pre každý jednotlivý prípad“ (pozri tiež odôvodnenie č. 2 napadnutého rozhodnutia). Vo svojich písomných vyjadreniach uviedla, že preskúmala situáciu „pre každý jednotlivý prípad“, t. j. v prípade každého plavidla uvedeného v žiadosti Írska a na pojednávaní potvrdila, že výraz „pre každý jednotlivý prípad“ znamená „pre každé jednotlivé plavidlo“. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že „súhrnnú žiadosť“ Holandska Komisia zamietla z dôvodu, že neuvádzala „údaje pre každý jednotlivý prípad“ (príloha II).
- 47 Komisia navyše vymenúva dotknuté plavidlá v prílohe I („schválené žiadosti“) a prílohe II („zamietnuté žiadosti“) napadnutého rozhodnutia. Tak sa všetky mená plavidiel žalobcov nachádzajú v prílohe II.
- 48 Hoci je napadnuté rozhodnutie určené dotknutým členským štátom, treba konštatovať, že sa týka skupiny označených plavidiel. Napadnuté rozhodnutie treba preto považovať za súbor jednotlivých rozhodnutí, z ktorých každé ovplyvňuje právne postavenie majiteľov uvedených plavidiel vrátane právneho postavenia žalobcov (pozri analogicky rozsudok Súdneho dvora z 13. mája 1971, *International Fruit Company a i./Komisia*, 41/70 až 44/70, Zb. s. 411, body 17 až 22).
- 49 Súd prvého stupňa sa domnieva, že počet a totožnosť majiteľov dotknutých plavidiel bola vymedzená a overiteľná už pred dátumom vydania napadnutého rozhodnutia a že Komisia mohla vedieť, že jej rozhodnutie ovplyvní výlučne záujmy a postavenie

uvedených majiteľov. Napadnuté rozhodnutie sa v čase jeho prijatia týka uzavretého okruhu určitých osôb, ktorých práva upravila Komisia. Z toho vyplýva, že takto vytvorená skutková situácia charakterizuje žalobcov vo vzťahu ku každej inej osobe a individualizuje ich obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 1965, Toepfer a Getreide-Import/Komisia EHS, 106/63 a 107/63, Zb. s. 525 a 533).

- 50 Pokiaľ ide o otázku, či sú žalobcovia napadnutým rozhodnutím priamo dotknutí, treba z hľadiska ustálenej judikatúry pripomenúť obe kumulatívne kritériá bezprostredného dotknutia v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 51 Po prvé, predmetný akt musí priamo vyvolávať účinky na právne postavenie jednotlivca. Po druhé, uvedený akt nesmie ponechávať žiadnu voľnú úvahu osobám, ktorým je určený a ktoré sú poverené jeho uplatnením, ktoré musí mať čisto automatický charakter a vyplývať zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez použitia ďalších sprostredkujúcich predpisov (rozsudok Súdneho dvora z 5. mája 1998, Dreyfus/Komisia, C-386/96 P, Zb. s. I-2309, bod 43, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2000, DSTV/Komisia, T-69/99, Zb. s. II-4039, bod 24). Podmienka vyžadovaná druhým kritériom je taktiež splnená, pokiaľ je možnosť členského štátu neriadiť sa podľa predmetného aktu čisto teoretická a jeho vôľa vyvodiť dôsledky zodpovedajúce tomuto aktu nepochybná (rozsudok Dreyfus/Komisia, už citovaný, bod 44; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Piraiki-Patraiki a i./Komisia, už citovaný, body 8 až 10).
- 52 V tomto prípade je zrejmé, že Komisia bola jediným orgánom spôsobilým prijať rozhodnutie na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Žiadny iný správny subjekt vrátane írskych orgánov nemohol na základe tohto ustanovenia priznať zvýšenia kapacity z dôvodu zlepšenia v oblasti bezpečnosti.

- 53 Navyše, ako bolo uvedené v bode 46 vyššie, Komisia skutočne prijala rozhodnutie „pre každý jednotlivý prípad“ týkajúce sa oprávnenosti žiadostí o zvýšenie kapacity dotknutých plavidiel. Každá žiadosť formulovaná majiteľmi plavidiel totiž nachádza výslovnú odpoveď v prílohách napadnutého rozhodnutia, ktoré stanovuje špecifické zvýšenia tonáže v prospech plavidiel uvedených v prílohe I a ktoré nepriznáva žiadne zvýšenie tonáže plavidlám uvedeným v prílohe II. Tak je napadnuté rozhodnutie výslovným stanoviskom k otázke, či plavidlá označené v uvedených prílohách môžu, alebo nemôžu požívať výhodu z uplatňovania článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.
- 54 V napadnutom rozhodnutí Komisia ako jediný orgán príslušný v tejto oblasti rozhoduje s konečnou platnosťou o oprávnenosti niektorých konkrétnych plavidiel na zvýšenie kapacity vzhľadom na podmienky uplatnenia výnimky uvedenej v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Konštatujúc neoprávnenosť plavidiel patriacich žalobcom tak má napadnuté rozhodnutie priamy a konečný účinok zbavenia žalobcov možnosti požívať výhody z opatrenia práva Spoločenstva. Z toho vyplýva, že žalobcovia sú takým rozhodnutím priamo dotknutí.
- 55 Je vhodné dodať, že v súlade so svojou povinnosťou vykonať právo Spoločenstva boli členské štáty povinné priznať príslušným plavidlám zvýšenia uvedené v prílohe I. Predovšetkým nemohli priznať dodatočnú kapacitu povolenú Komisiou plavidlu uvedenému v prílohe I plavidlu uvedenému v prílohe II. Plavidlá uvedené v prílohe II, t. j. plavidlá žalobcov, teda nemajú nárok na zvýšenie kapacity z dôvodu zlepšení v oblasti bezpečnosti. Keďže len Komisia mohla priznať také zvýšenie, určila konečný osud plavidiel ona.
- 56 Takýto účinok napadnutého rozhodnutia vyplýva jedine z právnej úpravy Spoločenstva, pretože Komisia je jediným orgánom príslušným uplatniť článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Vnútroštátne orgány nedisponujú žiadnou voľnou

úvahou, pokiaľ ide o ich povinnosť toto rozhodnutie vykonať. Nemajú žiadnu voľbu ani priestor, pokiaľ ide o priznanie dodatočnej kapacity v oblasti bezpečnosti, a musia vykonávať toto rozhodnutie čisto automaticky bez uplatňovania iných sprostredkujúcich opatrení.

57 Tvrdenia účastníkov konania týkajúce sa praktických účinkov napadnutého rozhodnutia na dotknuté pravidlá nie sú v tejto súvislosti relevantné. Súd prvého stupňa sa totiž domnieva, že žalobcovia sú priamo dotknutí tým, že napadnuté rozhodnutie vylúčilo oprávnenosť dotknutých pravidiel na zvýšenie kapacity na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 nezávisle od praktickej situácie pravidiel a najmä otázky, či vykonávali rybolov pred prijatím napadnutého rozhodnutia a po ňom.

58 Úvahy obsiahnuté v bodoch 52 až 56 vyššie nespochybňuje tvrdenie Komisie, že Írsko môže teoreticky rozhodnúť o priznaní dodatočnej kapacity plavidlám žalobcov. Vnútroštátne rozhodnutie o tomto príkaze nezavaruje rozhodnutie Komisie jeho automatickej uplatniteľnosti. Nemá právny účinok na uplatnenie napadnutého rozhodnutia v práve Spoločenstva. Účinkom takéhoto vnútroštátneho rozhodnutia by bolo nové upravenie postavenia žalobcov, najmä zrušením potreby nakúpiť náhradnú kapacitu. Táto druhá zmena právneho postavenia žalobcov by vyplývala len z nového vnútroštátneho rozhodnutia, a nie z výkonu napadnutého rozhodnutia.

59 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že žalobcovia sa mohli vyhnúť negatívnym dôsledkom nakúpením dodatočnej kapacity na trhu a odvrátiť priamy účinok napadnutého rozhodnutia, toto dokazuje, že rozhodnutie spôsobilo žalobcom potrebu prijať opatrenia na vyriešenie situácie vytvorenej napadnutým rozhodnutím.

60 Z toho vyplýva, že neprípustnosť vznesenú Komisiou treba odmietnuť.

- 61 Vzhľadom na odpovede Írska na otázky položené v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania však Súd prvého stupňa bez návrhu vzniesol otázku, či štyria zo žalobcov mali v tomto prípade právny záujem podať žalobu (pozri bod 17 vyššie). Ide o žalobcov Thomas Faherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).
- 62 Z týchto odpovedí vyplýva, že žiadosti podané týmito štyrmi žalobcami sa zakladajú na ich zámere v danom čase nechať postaviť plavidlá a pomenovať ich menami uvedenými v prílohe II napadnutého rozhodnutia. Ukázalo sa však, že títo žalobcovia k stavbe plavidiel nepristúpili, takže ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia v skutočnosti neboli majiteľmi dotknutých plavidiel. Z toho vyplýva, že uvedení žalobcovia nemali záujem podať žalobu. V každom prípade nie sú osobne dotknutí napadnutým rozhodnutím, pretože dotknuté plavidlá sú fiktívne.

O veci samej

- 63 Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody. Prvý z nich je založený na nedostatku právomoci Komisie, druhý na chýbajúcom odôvodnení a tretí na porušení zásady rovnosti zaobchádzania. Najprv treba preskúmať prvý žalobný dôvod.

Tvrdenia účastníkov konania

- 64 Žalobcovia predovšetkým uvádzajú, že sa ich žiadosti týkali zlepšení v oblasti bezpečnosti, zavedených v súlade so smernicou Rady 93/103/ES z 23. novembra

1993 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci na palube rybárskych plavidiel (Ú. v. ES L 307, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 180) a dohovorom Torremolinos. Väčšina z nich jednoducho nahradila svoje existujúce plavidlá novými. Vo veciach T-220/03, Cavankee Fishing Co. Ltd/Komisía, a T-227/03, Brendan Gill/Komisía, žalobcovia najprv svoje plavidlá upravili a v tejto súvislosti žiadali o zvýšenie tonáže. Neskôr svoje plavidlá nahradili a tiež žiadali o zvýšenie tonáže pre nové plavidlá.

- 65 Žalobcovia tvrdia, že v rozsahu, v akom Komisia vykonáva právomoc podľa článkov 3 a 4 rozhodnutia 97/413 a bodu 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125, túto právomoc obmedzili ustanovenia rozhodnutia 97/413. Z druhého uvedeného rozhodnutia vyplýva, že jediné, čo mohla Komisia skúmať pri vyslovovaní sa ku každej zo žiadostí, bola jednak otázka, či navrhované zvýšenie kapacity vyplývalo výlučne zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, a jednak či zvýšenie kapacity spôsobovalo zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel. Z toho vyplýva, že článok 4 rozhodnutia 97/413 neoprávňuje Komisiu uplatniť niektoré kritériá uvedené v článku 1 napadnutého rozhodnutia.
- 66 Žalobcovia nespochybňujú kritériá stanovené v článku 1 ods. 1 a 3 napadnutého rozhodnutia.
- 67 Pokiaľ však ide o kritérium stanovené v článku 1 ods. 2 napadnutého rozhodnutia, t. j. kritérium, aby bolo plavidlo riadne zapísané v registri flotily Spoločenstva (ďalej len „druhé kritérium“), tvrdia, že toto nie je uvedené ani v rozhodnutí 97/413, ani rozhodnutí 98/125. V rozsahu, v akom smeruje k obmedzeniu možnosti žiadať o zvýšenia kapacity na základe zlepšení v oblasti bezpečnosti pre náhradné plavidlá,

je druhé kritérium v celom rozsahu neoprávnené, keďže rozhodnutie 97/413 a rozhodnutie 98/125 nevylučujú, aby sa vyhovel žiadostiam pre náhradné plavidlá.

- 68 Pokiaľ ide o kritérium stanovené v článku 1 ods. 4 napadnutého rozhodnutia, t. j. aby bolo zvýšenie tonáže výsledkom modernizačných prác na hlavnej palube, ktoré sa uskutočnili alebo majú uskutočniť na už existujúcom rybárskom plavidle starom v čase začatia uvedených prác najmenej 5 rokov (ďalej len „štvrté kritérium“), ani to nie je vzhľadom na rozhodnutie 97/413 alebo rozhodnutie 98/125 oprávnené.
- 69 Po prvé, žalobcovia pripomínajú, že uvedené ustanovenia neobmedzujú zlepšenia v oblasti bezpečnosti na existujúcich zaregistrovaných plavidlách. Zdôrazňujú, že vek plavidla je pojem úplne cudzí definícii „rybolovného výkonu“ formulovanej Radou. Preto je Komisia pri prijímaní rozhodnutí v rámci právomocí, ktoré jej zveruje rozhodnutie 97/413, nepríslušná na zohľadňovanie veku plavidiel.
- 70 Po druhé, rozhodnutie 97/413 nevyžaduje, aby boli plavidlá v čase začatia prác staré najmenej päť rokov. Táto požiadavka pravdepodobne vznikla v súvislosti s článkom 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2003, ktoré nemohlo výslovne upravovať MAGP IV.
- 71 Po tretie, zlepšenia v oblasti bezpečnosti sa neobmedzujú na modernizačné práce na hlavnej palube. Komisia nemala žiadnu právomoc vylúčiť akúkoľvek kategóriu prác. Osobitne zvýšenia kapacity spojené s prácami pod hlavnou palubou mohli vyplývať výlučne zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, keďže napríklad zvyšujú ponor a výtlak plavidla.

- 72 Okrem toho Komisia uvádzala dôvody vo všeobecných termínoch bez toho, že by sa odkázala na špecifické podmienky každej zo žiadostí, ktoré boli u nej podané. Žalobcovia sa domnievajú, že práce pod hlavnou palubou môžu skutočne zakladať zvýšenie kapacity vyplývajúce výlučne zo zlepšení v oblasti bezpečnosti. Tým, že sa Komisia nevyslovila ku každej žiadosti jednotlivo, zjavne porušila jej uloženú povinnosť skúmať žiadosti pre každý jednotlivý prípad.
- 73 Po štvrté, pokiaľ ide o výnimku týkajúcu sa plavidiel stratených na mori, táto sa uplatní len na rozhodnutie prijaté Komisiou *ultra vires* na účely obmedzenia výhod z článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 pre existujúce zaregistrované plavidlá staré v čase začatia prác najmenej päť rokov. Táto výnimka je navyše v rozpore s odôvodnením Komisie, že nové plavidlá nahrádzajúce plavidlá stratené na mori zvyšujú rybolovný výkon.
- 74 Pokiaľ ide o kritérium stanovené v článku 1 ods. 6 napadnutého rozhodnutia, t. j. že objem umiestnený na hlavnej palube upraveného alebo náhradného plavidla sa nezvýši (ďalej len „šieste kritérium“), žalobcovia uvádzajú, že nijako nesúvisí s otázkou, či daný návrh na zvýšenie kapacity podaný na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 spĺňa požiadavky tohto ustanovenia.
- 75 Írsko zastáva argumentáciu žalobcov. Domnieva sa, že kritériá uvedené v odsekoch 2 až 5 článku 1 napadnutého rozhodnutia (pozri bod 13 vyššie) nemajú právny základ a že boli prijaté *ultra vires* vzhľadom na rozhodnutie 97/413.

- 76 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že Írsko žiadalo o zvýšenie tonáže flotily oveľa vyššie, než aké žiadali iné členské štáty, sa žalobcovia domnievajú, že je v tomto prípade úplne irelevantné.
- 77 Komisia predovšetkým tvrdí, že vo všetkých veciach sú nové plavidlá väčšie než tie, ktoré sa nahrádzajú. V niektorých prípadoch sa navrhovalo určitý počet starých plavidiel vyradiť a nahradiť ich novými. Táto kapacita sa niekedy delí medzi rôzne plavidlá, takže nie je vždy jednoduché pristúpiť k priamemu porovnaniu medzi plavidlami. Komisia dodáva, že keď sa zvýšenie veľkosti plavidiel dá definovať percentuálne, zvýšenie je významné, t. j. zriedkavo menšie ako 30 % a najčastejšie medzi 70 % a 90 %. Komisia dodáva, že zvýšenie kapacity žiadané Írskom vyvolávalo zvýšenie približne o 11 % tonáže írskej flotily.
- 78 Komisia tvrdí, že Rada ponechala otvorenú možnosť zvýšiť kapacitu flotily členského štátu z dôvodu bezpečnosti. Avšak z hľadiska cieľa rozhodnutia 97/413 zmraziť alebo obmedziť počet rybárskych flotíl je táto možnosť výnimkou zo všeobecnej zásady a treba ju definovať reštriktívnym spôsobom.
- 79 Komisia ďalej tvrdí, že napadnuté kritériá vyplývajú explicitne alebo implicitne z príslušnej právnej úpravy. Namieta, že by prekročila právomoci tým, že tieto kritériá ponechala v napadnutom rozhodnutí.
- 80 Pripomína, že v oblasti poľnohospodárstva, do ktorého rybolov patrí, požívajú inštitúcie Spoločenstva širokú možnosť voľnej úvahy (rozsudok Súdneho dvora

z 5. októbra 1994, Crispoltoni a i., C-133/93, C-300/93 a C-362/93, Zb. s. I-4863, bod 42, a z 12. júla 2001, Jippes a i., C-189/01, Zb. s. I-5689, bod 80).

- 81 Pokiaľ ide o druhé kritérium, Komisia tvrdí, že žalobcovia jasne nevysvetľujú, v čom ho možno kritizovať. Aj keď sa toto kritérium výslovne neuvádza v rozhodnutí 97/413 a rozhodnutí 98/125, je v nich zahrnuté implicitne. Žiadosť Írska smeruje k získaniu zvýšenia kapacity jeho rybárskej flotily. Z článku 1 nariadenia Komisie č. 2090/98 z 30. decembra 1998 o registri rybárskych plavidiel spoločenstva [*neoficiálny názov*] (Ú. v. ES L 389, s. 1) vyplýva, že tento register pozostáva z jednoduchého zoznamu rybárskych plavidiel definovaných v článku 3 nariadenia Rady (EHS) č. 3760/92 z 20. decembra 1992, ktorým sa zavádza režim Spoločenstva pre rybolov a akvakultúru [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 389, s. 1).
- 82 Bolo by zvláštne, keby sa mohla kapacita írskej rybárskej flotily zvýšiť vzatím do úvahy plavidiel, ktoré nie sú rybárskymi plavidlami alebo ktoré nie sú v Írsku zaregistrované. Práve z tohto dôvodu článok 6 rozhodnutia 98/125 stanovuje, že Írsko je povinné oznámiť Komisii každú zmenu týkajúcu sa situácie svojej flotily a rybolovného výkonu, a to v súlade s postupmi stanovenými v nariadení v tom čase upravujúcom register.
- 83 Komisia podotýka, že výhrada žalobcov týkajúca sa druhého kritéria súvisí s požiadavkou, na základe ktorej plavidlá nemusia byť nové, ktorá je oprávnená z dôvodov uvedených nižšie.
- 84 Pokiaľ ide o štvrté kritérium (pozri bod 13 vyššie), Komisia sa domnieva, že tým, že ho stanovila, neprekročila svoje právomoci.

- 85 Po prvé, pokiaľ ide o vylúčenie nových plavidiel, zdôrazňuje, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 stanovoval, že zvýšenia kapacity, ktoré vyplývajú zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, sú prípustné, len ak nemajú za následok zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel. Toto obmedzenie, ktoré žalobcovia v replike systematicky nezohľadnili, je v súlade so všeobecným cieľom rozhodnutia 97/413, t. j. znížením množstva rýb lovených flotilou každého členského štátu.
- 86 Podľa Komisie je všeobecne prípustné, že nové plavidlá sú efektívnejšie než tie, ktoré nahrádzajú, takže aj keď ich tonáž, resp. výkon zostávajú nezmenené, je skutočná kapacita nového plavidla významnejšia. Zavedenie nového plavidla tak nevyhnutne spôsobí „zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel“, a nespadá preto pod výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.
- 87 Žalobcovia rozširujú význam pojmu „zlepšenie“ uvádzaného v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, aby tak pokryli úplné nahradenie plavidla. Pritom kapacita nového plavidla je významnejšia než kapacita plavidla, ktoré nahrádza, a to nielen z dôvodu zlepšení v oblasti bezpečnosti, ale tiež jeho technickej dokonalosti všeobecne. Nemožno sa teda domnievať, že by zvýšenie kapacity plavidiel žalobcov vyplývalo „výlučne“ zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, ako to uvedené ustanovenie požaduje.
- 88 Podľa Komisie je aj pri rovnakej tonáži a výkone nové plavidlo dokonalejšie než staré vzhľadom na tieto prvky:

— využívanie elektronických zariadení na vyhľadávanie rýb a presné meranie hĺbky a rýchlosti vlečnej siete,

- používanie účinnejšieho paliva,

- účinnosť získaná z lodnej skrutky a zlepšenia hydrodynamického výkonu siete, ktorá plavidlu umožňuje za sebou ťahať pri rovnakom výkone väčšiu sieť,

- využívanie výkonnejšieho palubného zariadenia umožňujúceho častejšie zdvíhanie siete (na najväčších plavidlách je palubné zariadenie poháňané pomocnými motormi, ktoré sa nezapočítavajú do výkonu plavidla),

- využívanie mechanických zariadení na odvíjanie udicových šnúr, čo umožňuje v rovnakom čase viac rozvinúť a sťahovať návnady.

⁸⁹ Komisia dodáva, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 sa neusiluje zaviesť postup zaraďovania nových rybárskych plavidiel. Tieto upravuje režim zaraďovania a vyradovania, na ktorý odkazujú článok 6 nariadenia č. 2792/1999 a článok 6 rozhodnutia 97/413. Výklad, ktorý zastávajú žalobcovia, naznačuje, že každé plavidlo, hoci aj nové, možno nahradiť iným v ktoromkoľvek momente (napríklad Mark Amay, vo veci T-222/03, postavené v roku 2000, ktoré bolo po dvoch rokoch nahradené plavidlom, ktorého veľkosť bola skoro o 50 % väčšia). Taká logika však vedie k exponenciálnemu zväčšeniu flotily a môže dokonca ohroziť bezpečnosť na mori. Staviteľov a majiteľov plavidiel láka postaviť plavidlá s čo najväčšou možnou tonážou a výkonom, čím dosahujú úspory na bezpečnostných zariadeniach.

- 90 Cieľom článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 je ďalej umožniť zvýšenie kapacity vyplývajúce zo „zlepšení v oblasti bezpečnosti“. Vek plavidla Komisia nezohľadnila bez zmyslu, ale ako parameter určenia, či sa zlepšenia v oblasti bezpečnosti musia na uvedenom plavidle vykonať. Nové plavidlo zodpovedá najnovším bezpečnostným normám. Preto bezpečnostné zariadenia nových plavidiel nevyžadujú významné zlepšenia.
- 91 Korešpondencia medzi Írskom a Komisiou, ktorej sa žalobcovia dovolávajú, je len jednoduchou žiadosťou o informácie. Komisia v nej nevymenovala všetky uplatniteľné kritériá, a ani na to nemala dôvod.
- 92 Po druhé, pokiaľ ide o kritérium piatich rokov, Komisia dodáva, že veková hranica sa musí stanoviť preto, aby bolo možné definovať pojmy „nové plavidlo“ a „existujúce plavidlo“. Obdobie piatich rokov stanovila vzhľadom na skutočnosť, že priemerná životnosť rybárskeho plavidla je 20 až 25 rokov a že počas prvých piatich rokov sa plavidlo bežne modernizovať nemusí. Komisia uvádza, že si nemyslí, že by článok 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 bol právnym základom päťročného obdobia. Toto posledné uvedené ustanovenie však odráža filozofiu Komisiu v tejto súvislosti. Domnieva sa, že hranica piatich rokov sa nachádza v legislatíve implicitne.
- 93 Po tretie, pokiaľ ide o kritérium, aby sa práce museli vykonať na hlavnej palube, Komisia uvádza, že v zmysle Archimedovho zákona sa hmotnosť nesená plavidlom rovná množstvu vody vytlačenej ponorenou časťou jeho trupu. Každé zväčšenie veľkosti trupu nutne zvýši množstvo vytlačenej vody, a teda hmotnosť, ktorú môže plavidlo niesť. Tak môže zväčšenie veľkosti trupu zodpovedať zväčšeniu veľkosti plavidla, a teda rybolovného výkonu. Komisia vysvetľuje, že sa preto domnievala, že zvýšenie objemu pod hlavnou palubou automaticky vyvoláva zvýšenie rybolovného výkonu, a je teda v rozpore s článkom 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

- 94 Zlepšenia vykonané na hlavnej palube však bežne nezvyšujú kapacitu plavidla a sú užšie spojené s bezpečnosťou. Podľa Komisie nie je možné citelne zvýšiť hmotnosť plavidla na hlavnej palube, pretože by to malo negatívny účinok na stabilitu. Nákladné priestory na ryby nemožno umiestniť na hlavnú palubu, ktorá sa bežne využíva na prácu a bývanie.
- 95 Tvrdenie žalobcov, že bezpečnostné zariadenia umiestnené nad hlavnou palubou majú vždy za účinok spôsobenie nestability plavidla, je príliš všeobecné. Podľa Komisie je v určitých prípadoch možné pridať trochu hmotnosti na hlavnej palube.
- 96 Komisia v duplike dodáva, že v rozpore s tvrdením žalobcov skúmanie pre každý jednotlivý prípad vykonala. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že zistila chybu v dokumentoch týkajúcich sa plavidla Áine pred jeho nahradením (vec T-223/03). Rovnako podotýka, pričom sa jej vyjadrenie týka 23 vecí, že sa musela vyjadriť vo všeobecných termínoch.
- 97 Po štvrté, Komisia dodáva, že aj keď plavidlo staré najmenej päť rokov nepotrebuje modernizáciu alebo svoje nahradenie, môže sa na mori stratiť. Jeho majiteľ je teda nútený ho nahradiť, aby mohol pokračovať v rybolove. V takom prípade nie je náhradné plavidlo nevyhnutne rovnaké ako jeho predchodca a pri tejto príležitosti možno zlepšiť bezpečnostné zariadenie. V rozpore s tvrdením žalobcov toto neprotirečí tvrdeniu Komisie, že nové plavidlá sú efektívnejšie. Keďže pôvodné

plavidlo, ktoré sa stratilo na mori, už nie je k dispozícii na účely porovnania, nie je možné rast efektívnosti vypočítať. Neexistuje teda žiaden základ, ktorý by dotknutých majiteľov lodí zaväzoval kúpiť plavidlá s nižšou kapacitou. Okrem toho plavidlo, ktoré nahrádza plavidlo stratené na mori, nemusí mať zvýšenú prepravnú kapacitu.

- 98 Pokiaľ ide o kritérium stanovené v článku 1 ods. 5 napadnutého rozhodnutia (ďalej len „piate kritérium“), Komisia nerozumie, aký záver žalobcovia vyvodzujú z tvrdenia, podľa ktorého toto kritérium ide nad rámec pojmu „bezpečnosť“. Ak by Komisia tento pojem vyložila príliš široko, žalobcov by to zvýhodňovalo, pretože by mohli pokryť širší rozsah prác. Komisia sa teda domnieva, že znenie piateho kritéria je dôvodné vzhľadom na článok 6 nariadenia č. 2792/1999. V každom prípade z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že všetky návrhy týkajúce sa plavidiel žalobcov boli zamietnuté na základe štvrtého kritéria, takže zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa opiera o piate kritérium, by nevyvolalo žiadnu zmenu postavenia žalobcov.
- 99 Pokiaľ ide o šieste kritérium, Komisia sa domnieva, že je dôvodné z dôvodov uvedených vyššie (bod 93).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 100 V článku 1 napadnutého rozhodnutia Komisia vymenúva šesť kritérií oprávnenosti žiadostí o zvýšenie kapacity (pozri bod 13 vyššie). Žalobcovia tvrdia, že Komisia

nemala právomoc na prijatie druhého, štvrtého, piateho a šiesteho kritéria. Osobitne tvrdia, že Komisia prekročila svoje právomoci tým, že pojem zlepšenie v oblasti bezpečnosti obmedzila na zmeny vykonané na existujúcich zaregistrovaných plavidlách starých v čase začatia prác najmenej päť rokov (druhé a štvrté kritérium).

101 Treba zdôrazniť, že Súdny dvor rozhodol, že Komisia je splnomocnená prijať všetky vykonávacie opatrenia, ktoré sú potrebné alebo vhodné na výkon základnej právnej úpravy, za predpokladu, že nie sú v rozpore s takouto právnou úpravou alebo s vykonávacími predpismi prijatými Radou (rozsudky Súdneho dvora z 15. mája 1984, Zuckerfabrik Franken, 121/83, Zb. s. 2039, bod 13; zo 17. októbra 1995, Holandsko/Komisia, C-478/93, Zb. s. I-3081, bod 31, a z 30. septembra 2003, Nemecko/Komisia, C-239/01, Zb. s. I-10333, bod 55).

102 V tomto prípade z článku 9 rozhodnutia 97/413 (a citovanej právnej úpravy) vyplýva, že Komisia bola oprávnená vykonať ciele a podrobné pravidlá uvádzané týmto rozhodnutím podľa postupu tzv. „riadiaceho výboru“ (pozri tiež odôvodnenie č. 9 napadnutého rozhodnutia). Podľa judikatúry môže mať Komisia v rámci takého postupu osobitne významnú vykonávaciu právomoc (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 30. októbra 1975, Rey Soda, 23/75, Zb. s. 1279, body 13 a 14).

103 Komisia však netvrdí, že bola oprávnená do napadnutého rozhodnutia pridať nové kritériá. Pripúšťajúc, že účinkom druhého a štvrtého kritéria je učiniť nové pravidlá neoprávnenými na zvýšenie kapacity podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, však

uvádza, že tieto kritériá vyplývajú explicitne alebo implicitne z tohto ustanovenia (pozri bod 79 vyššie).

- 104 Keďže sa všetky žaloby podané žalobcami týkajú žiadostí pre úplne nové plavidlá, je vhodné skúmať, či vylúčenie nových plavidiel vyplýva z uplatnenia hlavného kritéria stanoveného v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, alebo či je v rozpore s týmto ustanovením.
- 105 Treba konštatovať, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 (pozri bod 1 vyššie) neukladá žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o vek plavidla oprávneného využiť výhodu zo zvýšenia kapacity v oblasti bezpečnosti. Znenie tohto ustanovenia umožňuje na prvý pohľad každé zvýšenie kapacity vyplývajúce zo zlepšenia v oblasti bezpečnosti za predpokladu, že tieto zvýšenia nespôsobujú zvýšenie rybolovného výkonu. Ak by chcela Rada vylúčiť nové plavidlá, mala tak pravdepodobne uviesť (pozri v tejto súvislosti bod 117 nižšie).
- 106 Je vhodné tiež konštatovať, že ostatné ustanovenia, ktoré odkazujú na výnimku stanovenú v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, teda bod 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125 (pozri bod 2 vyššie) a článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2792/1999 (pozri bod 3 vyššie), neobsahujú žiadnu známku toho, že by sa táto výnimka týkala výlučne plavidiel starších ako päť rokov (pozri tiež dvanásť odôvodnenie rozhodnutia 97/413).
- 107 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že článok 6 nariadenia č. 2792/1999 sa nazýva „Obnova flotily a modernizácia rybárskych plavidiel“. Komisia na pojednávaní uznala, že článok 6 ods. 2 tohto nariadenia odráža článok 4 ods. 2 rozhodnutia

97/413. Súd prvého stupňa sa domnieva, že najmä z hľadiska citovanej časti, keby sa odsek 2 článku 6 uplatňoval len na staré plavidlá, nariadenie by to stanovilo.

- 108 V rozpore s tvrdením Komisie sa pod pojmom zlepšenia uvedenom v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 nemajú chápať zlepšenia na konkrétnom plavidle, ale odkaz na národnú flotilu. Z tohto hľadiska treba najmä zdôrazniť, že bod 3.3 prílohy rozhodnutia 98/125 odkazuje na „program na zvýšenie úrovne bezpečnosti“ národnej flotily vo všeobecnosti.
- 109 Rovnako treba zohľadniť ciele rozhodnutia 97/413. Toto rozhodnutie má v skutočnosti za cieľ zachovanie populácií rýb vo vodách Spoločenstva. Rada však zohľadnila „potrebu zabezpečiť v rámci rybárskej flotily Spoločenstva čo možno najvyššie bezpečnostné normy“ [*neoficiálny preklad*] (dvanáste odôvodnenie). Preto do uvedeného rozhodnutia zaradila článok 3 (týkajúci sa rybárskych plavidiel s celkovou dĺžkou menej ako 12 metrov, iných ako trawlerov) a článok 4 ods. 2.
- 110 V rozpore s tvrdením Komisie nie je na účely zabezpečenia vyššie uvedeného cieľa rozhodnutia 97/413 nevyhnutné vylúčiť nové plavidlá z režimu zavedeného článkom 4 ods. 2 tohto rozhodnutia. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zdôrazňuje, že toto posledné uvedené ustanovenie je v súlade s týmto cieľom v tom, že zakazuje každé zvýšenie rybolovného výkonu. Komisia, ktorá sa dovoľáva značných zvýšení veľkosti, ktoré nesúvisia s dôvodmi bezpečnosti, mohla skúmať plavidlá v každom jednotlivom prípade, aby zistila, či išlo alebo nešlo o zvýšenie rybolovného výkonu. Sama totiž uvádza, že zákaz takéhoto zvýšenia smeruje k naplneniu všeobecného cieľa rozhodnutia 97/413, ktorým je znížiť množstvo ulovených rýb v Spoločenstve (pozri bod 85 vyššie).

- 111 Komisia tvrdí, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 nesmeruje k zavedeniu postupu zaradovania nových rybárskych plavidiel. Tento postup sa riadi režimom zaradovania a vyradovania stanoveným článkom 6 nariadenia č. 2792/1999 a článkom 6 rozhodnutia 97/413.
- 112 Tieto tvrdenia Komisie žalobcovia nespochybňujú. Tí totiž uznávajú, že všetky nové plavidlá sú povinné dodržiavať postup zaradovania stanovený v posledných uvedených ustanoveniach. Nič však nebráni tomu, aby plavidlo zaradené do flotily v súlade s režimom zaradovania a vyradovania stanoveným v článku 6 nariadenia č. 2792/1999 a článku 6 rozhodnutia 97/413 požívalo výhodu podľa článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Posledná veta článku 6 ods. 2 nariadenia č. 2792/1999 totiž stanovuje, že každé zvýšenie kapacity, ktoré vedie k zlepšeniam v oblasti bezpečnosti, upravia členské štáty v rámci stáleho režimu kontroly obnovy a modernizácie svojej flotily uvedenej v článku 6 ods. 1 uvedeného nariadenia.
- 113 Je vhodné dodať, že režim zaradovania a vyradovania, na ktorý odkazuje článok 6 rozhodnutia 97/413, nie je obmedzený na nové plavidlá. Aby sa mohlo zaradiť predtým používané plavidlo (ktoré predtým patrilo napríklad do inej národnej flotily), je v tomto režime nevyhnutné kapacitu stiahnuť. Pritom Komisia nespochybňuje, že predtým používané plavidlá môžu požívať výhodu zo zvýšenia kapacity na základe článku 4 ods. 2 toho istého rozhodnutia.
- 114 Súd prvého stupňa ďalej pozoruje, že samotná Komisia vyložila článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 ako umožňujúci spojiť žiadosti o zvýšenie kapacity so zavedením nových plavidiel.

- 115 V tejto súvislosti je vhodné zdôrazniť, že prípravné práce na rozhodnutí 2002/70, ktoré od 1. januára 2002 zrušilo článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, ukazujú, že sa Komisia domnievala, že toto posledné uvedené ustanovenie sa vzťahovalo aj na nové plavidlá. Rozhodnutie 2002/70 predĺžilo obdobie uplatňovania rozhodnutia 97/413 až do 31. decembra 2002. Pritom podľa odôvodnenia návrhu rozhodnutia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 97/413 [KOM(2001) 322, konečné znenie], formulovaného Komisiou:

„Každé predĺženie účinnosti [rozhodnutia 97/413] by malo byť prinajmenšom vybavené opatreniami smerujúcimi urobiť [ciele MAGP IV] účinnejšími. Návrh pripojený v prílohe teda zrušuje možnosti, ktoré v súčasnosti existujú na základe článkov 3 a 4 rozhodnutia 97/413..., rozšíriť ciele MAGP z dôvodov bezpečnosti. Všetky nové plavidlá by sa mali postaviť v súlade s určitými minimálnymi bezpečnostnými normami a súčasné kapacitné ciele ponúkajú kapacitu potrebnú na ich postavenie.“ [*neoficiálny preklad*]

- 116 Z tejto pasáže jasne vyplýva, že samotná Komisia sa domnievala, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 umožňuje spojiť žiadosti o zvýšenie kapacity so zavedením nových plavidiel, a že preto mala v úmysle zrušiť toto ustanovenie v rozsahu, v akom podľa nej umožňovalo nadmerné zvýšenie cieľov MAGP IV.

- 117 Je vhodné dodať, že rok po prijatí rozhodnutia 2002/70 prijala Rada nariadenie č. 2371/2002, ktorého článok 11 ods. 5, na rozdiel od článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, výslovne stanovuje, že zvýšenia kapacity najmä v oblasti bezpečnosti sú možné len pre rybárske plavidlá staré päť rokov a viac (pozri bod 5 vyššie). Znenie

tohto ustanovenia je presné a reštriktívne, na rozdiel od znenia článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

118 Komisia, pripúšťajúc, že článok 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002, ktoré nadobudlo účinnosť 1. januára 2003, sa na tento prípad neuplatní a že napadnuté rozhodnutie mala prijať na základe ustanovení uplatniteľných v čase doručenia žiadostí, t. j. článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413, však tvrdí, že nariadenie č. 2371/2002 „odráža jej filozofiu“ v tomto prípade. V tejto súvislosti treba konštatovať, že podobnosti medzi článkom 11 ods. 5 nariadenia č. 2371/2002 a kritériami stanovenými v napadnutom rozhodnutí sú zjavné. Pritom sa však uvedené kritériá v rozhodnutí 97/413 nenachádzajú a majú za účinok zmenu dosahu tohto rozhodnutia. Ak mala Komisia proti článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 (pozri bod 115 vyššie) námietky, nemala zároveň právo zmeniť jeho dosah (pozri bod 101 vyššie).

119 Okrem toho treba konštatovať, ako to právom uvádzajú žalobcovia a Írsko, že korešpondencia medzi Írskom a Komisiou v súvislosti so žiadosťami o zvýšenie kapacity ukazuje, že sa Komisia domnievala, že nové pravidlá môžu požívať výhodu z článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

120 Listom z 28. októbra 1999 požiadalo Írsko po prvýkrát Komisiu o zvýšenie kapacity na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Táto žiadosť sa zakladala na žiadostiach siedmich majiteľov nových plavidiel vo výstavbe. Vo svojej odpovedi z 10. decembra 1999 Komisia nevzniesla žiadnu námietku, pokiaľ ide o skutočnosť, že sa žiadosť týkala nových plavidiel. Uspokojila sa s uvedením, že „objem priestorov vo vzťahu k bezpečnosti vo vyradovaných plavidlách [bolo treba] tiež poznať na

účely výpočtu dodatočných objemov vymedzených bezpečnosti v nových plavidlách“.

- 121 V rámci tejto korešpondencie Komisia trvala na svojej požiadavke porovnať nové a nahradzované plavidlá. Tak v liste z 23. januára 2001 uviedla, že si je vedomá toho, že objemy, ktoré bolo možné považovať za vymedzené bezpečnosti, boli významnejšie v nových než v nahradzovaných plavidlách, ale že okrem prípadu, že ich možno vyjadriť číselne, nie je možné zvýšiť ciele MAGP na zohľadnenie tohto prvku. Napriek výmene korešpondencie medzi Írskom a Komisiou, vrátane listov odoslaných na konci roka 2001 v súvislosti s predmetnými žiadosťami, ktorá sa týkala výslovne nových plavidiel, Komisia po prvýkrát až v napadnutom rozhodnutí uviedla, že nové plavidlá sú vylúčené z režimu zavedeného článkom 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.
- 122 Ďalej je vhodné konštatovať, že stanovisko prijaté v tomto prípade Komisiou si protirečí. Na jednej strane Komisia tvrdí, že článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 sa na nové plavidlá neuplatňuje. Na druhej strane na základe toho istého ustanovenia pripúšťa zvýšenia kapacity nových plavidiel, ak tieto nahrádzajú plavidlá stratené na mori (štvrté kritérium). Pritom ak článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 vylučuje nové plavidlá, to isté ustanovenie nemôže byť základom pre zvýšenia kapacity pre nové plavidlá nahrádzajúce plavidlá stratené na mori.
- 123 Tvrdenie Komisie, že majitelia plavidiel stratených na mori boli povinní ich nahradiť, nemožno prijať. Aj keby to tak bolo, naďalej zostáva pravdou, že Komisia tak novým plavidlám umožnila požívať výhodu z článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 tvrdiac, že toto ustanovenie nové plavidlá vylučuje. Ďalej si treba všimnúť, že majiteľ starého plavidla, hoci by mohol byť tiež povinný ho nahradiť, ak sa stalo nepoužiteľným

a málo spoľahlivým, sa považoval za vylúčeného Komisiou z výhody z článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

- 124 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že nebolo možné vypočítať nárast efektívnosti nových plavidiel nahrádzajúcich plavidlá stratené na mori, treba pripomenúť, že Komisia potvrdila, že nové plavidlá automaticky zvyšujú rybolovný výkon (pozri bod 126 nižšie). Pritom Komisia nemôže súčasne tvrdiť, že nové plavidlá sú efektívnejšie než tie, ktoré nahrádzajú, a odôvodniť nahradenie plavidiel stratených na mori novými plavidlami z dôvodu, že nemôže vypočítať nárast efektívnosti nových plavidiel.
- 125 Treba dodať, že Komisia v rámci žalobného dôvodu porušenia zásady rovnosti zaobchádzania pripúšťa, že „majiteľ, ktorý si praje kúpiť nové plavidlo, [môže] staré predať a preniesť časť jeho zariadenia do nového plavidla“. Z toho vyplýva, že prvky, ktoré nové plavidlo robia efektívnejším, nie sú automaticky prítomné na takom plavidle.
- 126 Komisia tvrdí, že vo všeobecnosti sa pripúšťa, že nové plavidlá sú efektívnejšie než tie, ktoré nahrádzajú, takže aj keď ich tonáž alebo výkon zostávajú nezmenené, „skutočná kapacita“ nového plavidla je významnejšia. Zavedenie nového plavidla tak nevyhnutne spôsobí „zvýšenie rybolovného výkonu dotknutých plavidiel“, a nespadá preto pod výnimku uvedenú v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.
- 127 Treba konštatovať, že Komisia dostatočne nepreukázala, že zavedenie nového plavidla nevyhnutne vyvoláva zvýšenie rybolovného výkonu.

128 Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o tento prípad, rybolovný výkon sa definuje ako výsledok jej činnosti a kapacity vyjadrenej v brt [pozri článok 1 ods. 2 rozhodnutia 97/413 a článok 3 ods. 1 bod iii) rozhodnutia 98/125]. Z článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 ďalej vyplýva, že zvýšenia kapacity sú neprípustné, ak vyvolávajú zvýšenie rybolovného výkonu. Ak sa však pritom pripúšťa predpoklad, že nové plavidlá sú vo všeobecnosti efektívnejšie než staré, nemožno z toho vyvodzovať, že všetky nové plavidlá sú nevyhnutne a systematicky efektívnejšie z hľadiska rybolovného výkonu než plavidlá, ktoré nahrádzajú. Tak sa technologické zlepšenia, ktorých sa dovoľáva Komisia (pozri bod 88 nižšie) nevyhnutne netýkajú všetkých plavidiel. V rámci tej istej idey treba zdôrazniť, že majiteľ relatívne nového plavidla, ktoré je už vybavené modernou technológiou, môže svoje plavidlo nahradiť plavidlom istejším a stabilnejším, pričom dbá o to, aby nezvýšil rybolovný výkon.

129 Je vhodné zdôrazniť, že Komisii nič nebránilo určiť pre každý jednotlivý prípad, či nové plavidlá skutočne vyvolávajú zvýšenie rybolovného výkonu vo vzťahu k predchádzajúcim plavidlám.

130 Pokiaľ ide o tvrdenie Komisie, že nové plavidlo by už malo zodpovedať najnovším bezpečnostným normám a nemalo by vyžadovať významné zlepšenia, ide v skutočnosti o politické stanovisko, ktorému sa naďalej venuje príslušná právna úprava (pozri body 117 a 118 vyššie). Tohto stanoviska Komisie sa však nemožno dovoľávať na účely zmeny *ex post facto* znenia článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413. Je prípustné predpokladať, že zákonodarca sa v čase prijímania rozhodnutia domnieval, že nahradenie starých rybárskych plavidiel mohlo byť z hľadiska bezpečnosti žiadané.

131 Komisia ďalej tvrdí, že pokiaľ ide o nové plavidlo, kapacita sa zvyšuje nielen z dôvodu zlepšení v oblasti bezpečnosti, ale tiež z dôvodu všeobecne dokonalejšieho vybavenia nového plavidla. Je teda nemožné určiť, či zvýšenie kapacity vyplýva „výlučne“ zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, ako to požaduje článok 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413.

132 Toto tvrdenie nemožno prijať. Okrem toho, že Komisia podáva svoje odôvodnenie vo všeobecných termínoch, pokiaľ ide o dokonalejšie vybavenie nových plavidiel, bez odkázania sa na okolnosti každej žiadosti (pozri bod 128 vyššie), predmetom korešpondencie medzi Komisiou a írskou vládou bolo porovnávacie skúmanie nevyhnutné na určenie zvýšenia kapacity nových plavidiel vyplývajúcich buď zo zlepšení v oblasti bezpečnosti, alebo iných druhov zlepšení. Na žiadosť Komisie boli žiadosti formulované tak, aby mohla uskutočniť potrebné porovnania. Nemôže sa teda teraz dovoľávať nemožnosti určiť, či zvýšenia vyplývali zo zlepšení v oblasti bezpečnosti.

133 Nakoniec, štvrté kritérium obmedzuje pojem zlepšenie v oblasti bezpečnosti na „modernizačné práce na hlavnej palube“ (pozri tiež šieste kritérium, bod 13 vyššie). Je zrejmé, že viaceré žiadosti žalobcov sa týkali zvýšenia objemu umiestneného pod hlavnou palubou. Z tohto hľadiska postačí konštatovať, že zmeny pod hlavnou palubou boli na základe článku 4 ods. 2 rozhodnutia 97/413 zakázané, ak vyvolávali zvýšenie rybolovného výkonu. Komisia však nedokázala, že tento druh zmeny takéto zvýšenie vyvoláva systematicky. Komisia mala ešte raz preskúmať plavidlá v každom jednotlivom prípade, aby sa mohla vysloviť k tejto otázke.

134 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba rozhodnúť tak, že Komisia tým, že v napadnutom rozhodnutí určila kritériá, ktoré nestanovuje právna úprava

uplatniteľná na tento prípad, prekročila svoje právomoci. Preto treba prvý žalobný dôvod prijať a napadnuté rozhodnutie zrušiť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody.

O trovách

- ¹³⁵ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že okrem svojich vlastných trov konania bude znášať trovy konania žalobcov v súlade s ich návrhmi. Írsko znáša svoje vlastné trovy konania v súlade s článkom 87 ods. 4 rokovacieho poriadku.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloby, ktoré podali Thomas Faherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) a O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03), sa zamietajú.**

2. **Rozhodnutie Komisie 2003/245/ES zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov viacročného usmerňovacieho programu IV v rámci zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*], sa zrušuje v rozsahu, v akom sa uplatňuje na plavidlá ostatných žalobcov.**

3. **Komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania žalobcov uvedených v bode 2.**

4. **Žalobcovia uvedení v bode 1 znášajú svoje vlastné trovy konania.**

5. **Írsko znáša svoje vlastné trovy konania.**

Cooke

García-Valdecasas

Labucka

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 13. júna 2006.

Tajomník

Predseda komory

E. Coulon

García-Valdecasas

PRÍLOHA

T-219/03 **Mullglen Ltd**, so sídlom v Killybegs (Írsko),

T-220/03 **Cavankee Fishing Co. Ltd**, so sídlom v Greencastle (Írsko),

T-221/03 **Padraigh Coneely**, bydliskom v Claregalway (Írsko),

T-222/03 **Island Trawlers Ltd**, so sídlom v Killybegs,

T-223/03 **Joseph Doherty**, bydliskom v Burtonport (Írsko),

T-224/03 **Thomas Faherty**, bydliskom v Kilronan, Aran Islands (Írsko),

T-225/03 **Pat Fitzpatrick**, bydliskom v Inishmore, Aran Islands (Írsko),

T-226/03 **Ocean Trawlers Ltd**, so sídlom v Killybegs,

T-227/03 **Brendan Gill**, bydliskom v Lifford (Írsko),

T-228/03 **Eugene Hannigan**, bydliskom v Killybegs,

T-229/03 **Edward Kelly**, bydliskom v Greencastle,

T-230/03 **Peter McBride**, bydliskom v Downings (Írsko),

T-231/03 **Hugh McBride**, bydliskom v Downings,

T-232/03 **Adrian McClennaghan**, bydliskom v Greencastle,

T-233/03 **Noel McGing**, bydliskom v Killybegs,

T-234/03 **Eamon McHugh**, bydliskom v Killybegs,

T-235/03 **Gerard Minihane**, bydliskom v Skibbereen (Írsko),

T-236/03 **Larry Murphy**, bydliskom v Castletownbere (Írsko),

T-237/03 **Eileen Oglesby**, bydliskom v Kincasslagh (Írsko),

T-238/03 **Patrick O'Malley**, bydliskom v Galway (Írsko),

T-239/03 **O'Neill Fishing Co. Ltd**, so sídlom v Killybegs (Írsko),

T-240/03 **Cecil Sharkey**, bydliskom v Clogherhead (Írsko).